

گفت‌وگوی صبا با آیداماهانی؛ بازیگر فیلم نپتون می‌خواستم در مسیر بازیگری پویا و ماندگار باشم

شانسی زندگی هنری ام بود.
از اینکه مجبور بودید کم کم و با نقش‌های ریز خود را ثابت کنید، خسته نشدید؟

چرا خیلی زیاد. حتی یک زمان‌هایی سعی داشتم، قید همه چیز را بزنم و بیخیال کار در این عرصه شوم اما نتوانستم. به خودم می‌گفتم تو باید به چیزی که می‌خواهی برسی. دلم نمی‌خواست که تنها در یک فیلم بازی کنم و بعد کناره‌گیری کنم، می‌خواستم در این مسیر پویا و ماندگار باقی بمانم.

دوست دارید که نقش‌های متفاوت را تجربه کنید؟

اینکه هر بازیگری بتواند درست در نقش‌های متفاوت ظاهر شود، قطعاً امتیاز مثبتی است. اما با توجه به محدودیت پیشنهادی کارها و اینکه بتوانم خودم را ثابت کنم، مجبور بودم که بازی در بیشتر نقش‌ها را بپذیرم. بنظرم این مسیر باید طی می‌شد تا به جایگاه الانم برسم.

در آینده کاری خود، تمایل دارید با چه کارگردانی همکاری کنید؟

اصغر فرهادی و حمید نعمت‌الله.

اگر به عقب برگردید باز هم به این مسیر ادامه می‌دهید؟

بله قطعاً اما... (می‌خندد) بازی در یک سری از کارها را قبول نمی‌کنم.

به فیلم نپتون برگردیم، کارکترتان در این فیلم چه ویژگی‌هایی داشت؟

نقش دختری است که بسیار آسیب دیده است و برای جبران زخم‌ها و آزارهایی که متحمل شده به کارش پناه می‌برد. او همواره سعی می‌کند که غم‌ها و مشکلات خود را پشت‌پشت خنده، سر به هوایی و خوشگذرانی پنهان کند.

چقدر با کارکترتان همذات‌پنداری کردید؟

از نظر من تمام بازیگران، جوانب مختلف روحیات و شخصیت‌ها را در خود دارند و این جوانب با توجه به خواسته کارگردان شکل می‌گیرد. من همواره زمانی که قرار هست نقشی را بازی کنم، مدام مشغول خواندن فیلمنامه می‌شوم و مرتب درگیر فکر کردن به آن موقعیت هستم تا بتوانم با نقش ارتباط برقرار کنم.

روند تمرین‌های پیش تولید چگونه بود؟

قبل از فیلمبرداری تقریباً ۶ یا ۷ جلسه‌ای تمرین کردیم. همچنین به دلیل حساسیت‌هایی که خانم‌ساداتی نسبت به فیلمنامه داشتند، سعی کردیم آنطور که ایشان و کارگردان مدنظرشان است به نقش برسیم.

کار با کارگردان اولی چطور بود؟

آقای غفاریان به شدت کارگردان جزئی‌بینی هستند و در اجرا به کوچک‌ترین اتفاق واقف هستند. طوریکه زاویه نگاه، لحن، حرکات و... برایشان بسیار مهم بود. جالب است که ایشان آنقدر همه چیز برایشان اولویت داشت که با دو برداشت و سه برداشت راضی نمی‌شدند. آقای غفاریان بسیار باهوش و توانمند است، بطور مثال در تمرین‌ها به بازیگران اجازه می‌داد تا هر چیزی که فکر می‌کنیم درست است، ارائه دهیم و در نهایت با توجه به خواسته خود یا با روی گشاده از ایده‌ها استقبال می‌کرد یا رد می‌کرد.

بنظر تان بازی شما در جشنواره دیده خواهد شد؟

(می‌خندد) نمی‌دانم. خروجی کار را هنوز ندیدم اما من از خودم راضی بودم، چون تمام سعی و تلاشم را کردم. به هر حال امیدوارم که اتفاق‌های خوبی برای این فیلم رقم بخورد.

که نسبت به من ترحم و دلسوزی داشتند که اصلاً این موضوع برایم خوشایند نبود. لذا در این مقطع زمانی، برای دیده شدن و ثابت کردن استعداد خودم به دیگران، مجبور بودم، هر نقشی را بازی کنم تا بتوانم به جایگاه مدنظر برسم، طوریکه این روند حدوداً ۷ سال طول کشید، تا اینکه فیلم توقیف‌شده بطور ناگهانی پخش شد و این بار تماس‌ها و ملاقات‌ها جدی‌تر شد.

آشنایی با آقای کاهانی چطور شکل گرفت؟

در آن مقطع زمانی من دانشجوی بودم و دقایقی دیگر امتحانم شروع می‌شد. در این حین، یکی از دوستانم به نام ریحانه طراوتی با من تماس گرفت و آقای کاهانی را به من معرفی کرد، همچنین زمان تست را مشخص کرد. اما در آن دوره، بنا به دلایلی خیلی راجع و امیدوار به فعالیت در این حوزه نبودم. یادم هست که زمان تست به دلیل اشتباه در مسیر، حدوداً ۴۰ دقیقه دیر به مقصد رسیدم و آقای کاهانی به شدت عصبانی شد اما خرده‌ای نگرفت. بعد از تست و خروج از دفتر بسیار احساس خوشایند و انرژی خوبی داشتم، طوریکه دلم می‌خواست دوباره به آنجا برگردم. تا اینکه برای تست‌های بعدی، مجدد با من تماس گرفتند و پس از قطعیت، همکاری شکل گرفت.

چه شد به بازیگری علاقه‌مند شدید؟

خب قبل از اینکه در فیلم «ارادتمند» نازنین، بهاره، تینا» بازی کنم چند ماهی درگیر بازیگری شدن بودم و در چند فراخوان شرکت کردم. اما از ادامه دادن منصرف شدم تا اینکه آشنایی با آقای کاهانی به صورت اتفاقی برایم ایجاد شد. لذا پس از بازی در این فیلم به شدت به دنیای بازیگری علاقه‌مند شدم و آن را به جد پیگیری کردم. البته انگیزه دیگر این مسیر همکاری با آقای کاهانی بود، ایشان به شکل حیرت‌انگیز درس بازیگری و زیست‌بازیگری را به من آموخت. او مرا با خودم آشنا و نزدیک کرد. در طول کار حواسم به تمام جوانب بود، همه‌چیز را مدیریت و کنترل می‌کرد، ایشان آنقدر ویژگی‌های خوب و تاثیرگذاری دارد که بازیگر بدعادت می‌شود. بنظرم وی کار با بازیگر را بلد است و تمام توانایی‌های بازیگر را به خوبی به تصویر می‌کشد. در نهایت، معتقدم ورودم به سینما توسط آقای کاهانی بهترین خوش

معصومه دهقان - آیداماهانی متولد ۱۳۷۰ و فارغ التحصیل رشته آی تی است. او اولین بار با فیلم ارادتمند؛ نازنین، بهاره، تینا به کارگردانی عبدالرضا کاهانی به سینما معرفی شد. اما این فیلم بنا به دلایلی توقیف شد و ماهیانی را در ادامه مسیر بازیگری با چالش‌های زیادی روبرو کرد. به بهانه حضور این بازیگر در فیلم نپتون که در بخش نگاه نو و سودای سیمیرغ چهل و دومین جشنواره فیلم فجر حضور دارد، با او به گفت‌وگو پرداخته‌ایم که در ادامه می‌خوانید.

شروع همکاری با تیم «نپتون» چطور شکل گرفت؟

از دفتر سینمایی تیم نپتون با من تماس گرفتند و نقش را توضیح دادند. فیلمنامه و کاراکتر برایم بسیار جذاب بود، چرا که با بازی در اینکار می‌توانست تجربه دیگری را برایم رقم بزنند.

دلیل کم کار بودن تان در این سال‌ها چیست؟

تنها یک دلیل داشت، آن هم اینکه من فعالیت حرفه‌ای خود را با فیلم «ارادتمند» نازنین، بهاره، تینا» به کارگردانی عبدالرضا کاهانی آغاز کردم. قبل از آن هیچ آشنایی با سینما نداشتم و به عبارتی از یک جهان دیگر به دنیایی دیگر روانه شده بودم. البته این خواسته آقای کاهانی بود، اینکه بازیگری را انتخاب کند که هیچ تجربه‌ای از بازیگری نداشته و اولین تجربه حرفه‌ای وی در این فیلم رقم بخورد. اما پخش این فیلم، متأسفانه به خاطر یک سری از دلایل توقیف شد و هیچ وقت اکران نشد. در این میان نگاه سنگین یک سری از همکاران و افراد گوناگونی دیگری بود، آنها نمی‌توانستند بپذیرند، دختری که هیچ سوابق هنری ندارد در کنار منهنز افشار، طناز طباطبایی و... ایفای نقش کند. به همین دلیل، اعتماد این عزیزان، به خاطر ندیدن فیلم، به شدت سخت بود. مثلاً با توجه به عکس و اخبار منتشر شده از فیلم «ارادتمند» نازنین، بهاره، تینا» از سرکنجکاوای با من تماس می‌گرفتند، قرار ملاقات می‌گذاشتند اما تصمیم جدی به انتخاب نداشتم. بنظرم رفتار این کارگردانان از کم‌هوشی و عدم جسارت‌شان بود. از طرفی، در این مدت یک سری دیگر از افراد بودند

ارادتمند
THE WEST GUY

روایتی از دل‌اورمردی‌های
خلبانان ارتش در ۳ روز نخست جنگ